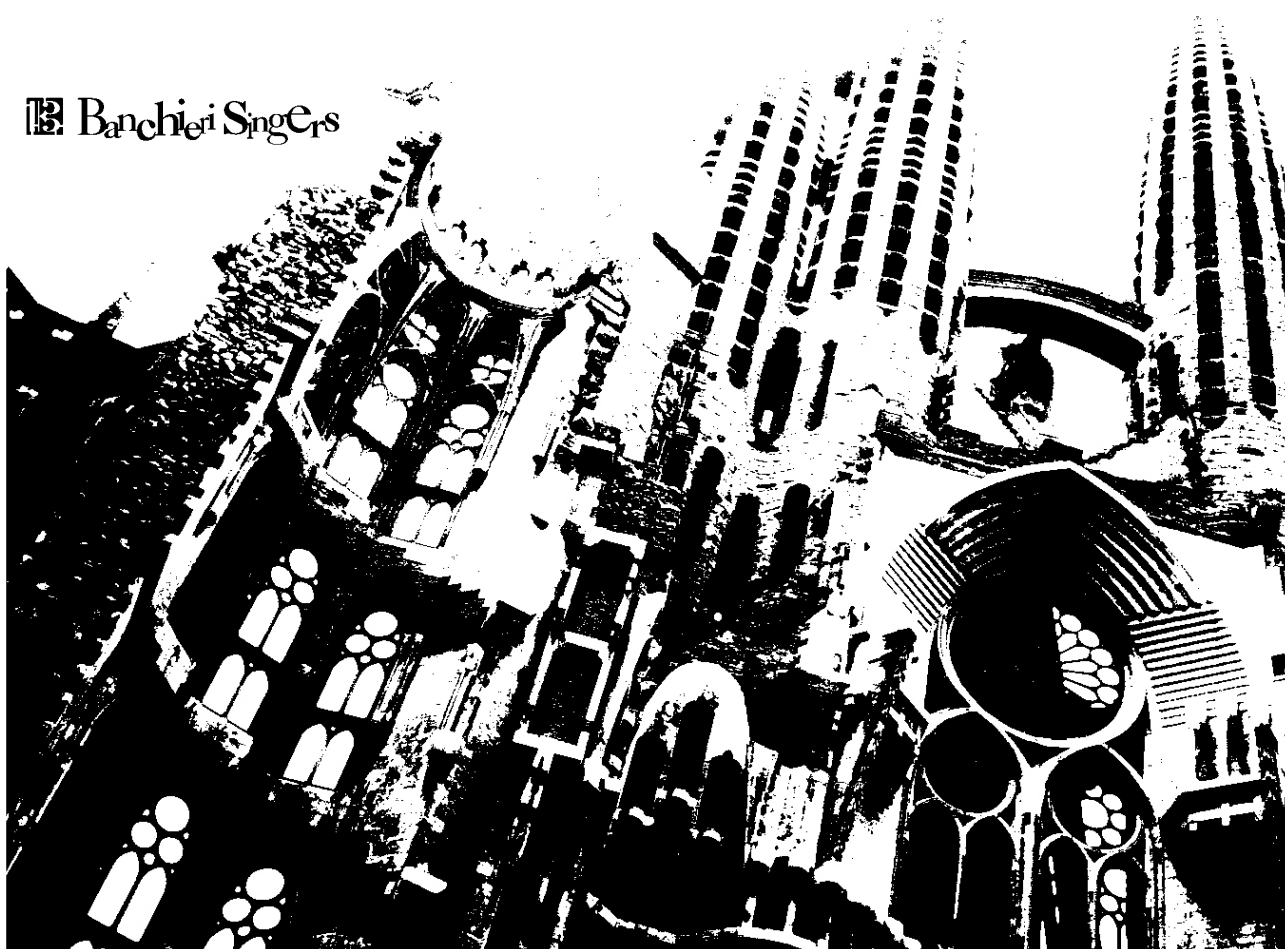

 Banchieri Singers

KALANDOZÁSOK

VII. KÖNYV – SPANYOLORSZÁG, TOLOSA
1995. OKTÓBER 22 - NOVEMBER 6.

me Eposz íratott Krisztus születése
utáni ezerkilencszázkilencvenötödik év
október havának huszonkettedik napjától
ugyanazon év november hónap hatodik napjáig Szabó
Soma királyi trubadúr és az Ő írnokai keze által.

Tartalmazza a Banchieri nevét viselő csoportosulás és
más személyek kalandjait.

KALANDOZÁSOK

VII. KÖNYV – SPANYOLORSZÁG, TOLOSA

1995. OKTÓBER 22 - NOVEMBER 6.

Előszó a magyar kiadáshoz

Íme egy újabb kötete a Banchieri akciócsoporthoz kalandjainak. Ebben az epizódban – amely immár a 7. – az eddigieket is felülmúló izgalmas események sorozatával találja szembe magát, aki érez magában elég bátorságot, hogy kézbe vegye és nagy tisztelettel forgassa ezt a füzetet. Bizony gyengébb idegzetűeknek nem javasoljuk az olvasást, hisz kalandos oly váratlan fordulatokat tartalmaz, hogy még mi magunk – akik szereplői és írói is vagyunk történetünkben – sem tudjuk mi vár ránk. Mindenesre meg kell nyugtatnom a kockázat vállalóit – akik minden bizonytalanság és leselkedő veszély ellenére olvasásba kezdenek – hogy e mű teljes biztonsággal elnyeri tetszésüket, hisz elég csak néhány nevet említenem a fantasztikus szereposztásból. Itt van például a „Szakács, a Tolvaj, a Feleség és a Szeretője”. De azt is mondhatnám, hogy „Hófehérke és a hét Törpe” alkotja a történet gerincét. Természetesen egy ilyen nagyszabású műalkotásból nem hiányozhat „Piroska”, „Csipke Rozália” és „Hamu Pipőke” sem. Persze itt van köztünk Mr. Bean, Old Shutterhand, Maugli, Rob-Roy, John McClain, Betty-Joe Biascy (lásd: Hudson Hawk) Al Capone, Kolombusz Kristóf és a Grand Kapitány gyermekei. A legjobb mellékszereplő címet pedig Orca János nyerte a 95' Cannes-i filmfesztiválon. Most jutott eszembe, hogy talán mégis meg kell említenem néhány epizódszereplőt és amolyan karakterfigurát: Nagyváti Zsolt, Leányvári László, Szilágyi Szilárd, Nagy Gábor, Rohály Tibor, Szabó Soma. Valamint szerepel egy sofőr a szeretőjével, illetve szerető hitvesével. Ezek után azt hiszem mindenki megérti miért vagyok olyan biztos ennek a könyvnek a sikerében. Annál is inkább mivel most 10%-kl olcsóbban lehet elolvasni a VVK jóvoltából, sőt egy + (BONUS) üvegszemet is kap az olvasó most ingyen, mint karácsonyi meglepetés.

Hát akkor lássuk. Kezdődjék a játék!

Lapozz 9-re!

3.

Három, te vagy az én párom! Másnap kipihenten ébredtünk, úgyhogy légy szíves növelj 5-tel az életerőpontodat! A reggeli 9-kor volt: tej, kakaó, kávé, pirítós, lekvár kombináció. Miután degeszre zabáltuk magunkat megpróbáltunk énekelni az esti megmérettetésre való tekintettel. Mindez a TV szobában történt, ami egy padlástérben volt. Az egyik sarkában azonban egy térelválasztóval elzárt helyiséget találtunk. Ha érdekel mit rejt a szoba eme része, lapozz 34-re! Ha nem és inkább beéneklési gyakorlatokkal foglalkoznál, lapozz 64-re!

4.

A lift elég lassan kapaszkodott felfelé. Izgatott utasai az ajtó elé tömörültek. Mikor megállt a felvonó a beszállási oldallal szemben lévő fal nyílt ketté. Meglepetten fordultunk a nyílás felé. Bizony uszoda helyett az utcára kerültünk. Egy kurvanéni ült a kerítésen, de egyébként teljesen üres volt az utca. Meglehetősen furcsa volt az utcáról közvetlenül a liftbe visszalépni. Lementünk a kiindulási szintünkre. Rövid barangolás után újra liftezni támadt kedvünk. Én a hotelszobák szintjét kívántam megtekinteni, Zsolti a garázsokat, Gabesz pedig kapásból a másik liftbe szállt be. Mi öten az egyikben voltunk, míg Gabesz egyedül a másikban. Ha Gabesz kalandjára vagy kíváncsi, lapozz 50-re! Ha velünk tartasz, lapozz 19-re!

6.

Miután a vacsorával megtömted jól a bendődet, növeléd életerő pontjaidat 5-tel és készülj az útra! Ám ez még csak a próbára vezet, mely 18.30-18.45-ig tart a párbaj helyszínén. Beszállsz a buszba a többiekhez és elindulsz velük. Az izgalom még nem hágott a tetőfokára, mert ez csak egy akusztikai próba. Azonban csendben ülsz és figyelsz, lesel minden apró mozdulatot amiket mi, tapasztalt harcosok művelünk. Oscar és Kuta – a kísérőink – magabiztosan vezetnek a küzdőtérre, ahol azonban már egy másik harci különítmény izzad vért, így nekünk ismét várunk kell. Minden a tervezett idő szerint halad, úgyhogy hamarosan mi jövünk. Élünk is ezzel a lehetőséggel és hirtelen ugrással a színpadon termünk. E határozott beugró után egy határozatlan éneklés következik, amit nem is tűrnek meg szó nélkül. Egy pasi – valami bíró – magyarul megszólít minket. Még szerencse, hogy semmi csúnya szó nem hagyta el ajkunkat eddig. Szóval a bíró beszédbe elegyedett velünk, így kiderült, hogy a jövő évi debreceni párbaj egyik szervezője, és ezennel felszólít minket az azon való indulásra. Ezzel el is ment a próba ideje. Haza is tértünk, hogy felöltjük még díszes páncéljainkat és kézhez vegyük fegyvereinket. A helyszínre érkezés előtt még részünk volt egy kalandban: géppisztolyos rendőrök állták utunk, de mivel mindent rendben találtak a kocsiban, így tovább engedtek bennünket. Visszaérkeztünk a harc helyszínére, a mi egyébként egy moziból volt átalakítva úgy, hogy vagy 1200 ember befészkelhesse magát. Nekünk a színpadközeli WC-ben kellett várakoznunk. Lapozz 47-re!

7.

Megtaláltad azt a kis rejtett ajtónyitót, ami megmentett a biztos haláltól és ami mint könnyű kis kertkaput nyitotta a hatalmas acélmonstrumot. Lépj be nyugodtan! Nem. Nem álom, ez a valóság! Bár maga a Nagy Zsolt hitetlenkedik, hogy létezik ilyen földi paradicsom, de be kell látnod: létezik! Kis vita merre induljunk tovább. Ha Szilárddal balra mennél lapozz 67-re, ha jobbra indulsz a többiekkel, lapozz 27-re!

8.

KÖZÉPTÖRTÉNET

Valamikor a reggeli órában ébredtünk fel, de már nem emlékszem mikor. Ekkor már a régen várt és áhított városban voltunk. Szilárd megpróbált telefonálni az ismerősének, ám a telefon nem volt hajlandó pénzt nyelni csak kártyácskát. Ezért kénytelenek voltunk béhaladni a városközpontba. A postáról sikerült is felhívni a férfit, aki később meg is érkezett. A neve Sutka János volt. Életerejé 15, ügyessége 2, szómenése 130. ő aztán elvezetett minket előbb a templomhoz, majd a szállásra. Az utóbbi egy 10 km-re lévő cserkész táborban volt, az erdő közepén. Odafelé úton Szilárdot maga mellé ültette a kocsijába, mert ellenállhatatlan vágyat érzett arra, hogy valakinek beszéljen. Miután megérkeztünk a táborba megmutatta a zuhanyzót – ami 50 méterrel lejjebb volt, mint a hálósobáink – és közölte: „csak itt van melegvíz, aki akar akár már most is mosakodhat, de aki nem, annak nem muszáj. Szabadság van, nem?” az most jut eszembe, hogy mit mondott először a megérkezésünk után a programtervezésnél: „Úgy gondolom a legfontosabb most az, hogy mosakodjanak.” Azt már tényleg nem tudom honnan érezte ezt. Pedig mi igazán tisztának gondoltuk magunkat. Szóval megmosakodtunk a jó hideg zuhanyzóban és visszamentünk ebédelni a városba. Sutka elvitt minket egy közalkalmazottak számára létesült menzára, ahol jól bezabáltunk. Hát voltak arcok ott rendesen. Miután beettünk, elmentünk a templomba próbálni. Az akusztika elég jó volt. Aztán elmentünk a híres Ingrés múzeumba, ami kicsit alulmúlta a várakozásomat. Miután félálomba meglekintettük azt, visszamentünk a szállásra és bevágtuk a szunyát egészen 19.00 óráig. Koncertünk 20.30-kor kezdődött. Ráérősen elkészültünk és elmentünk a templomhoz, ahol felállítottuk plakátunkat, majd kipakoltuk kazettáinkat és átöltöztünk. Kiderül, hogy lesz előttünk egy énekkarszerűség és 7 csellós csajszi. Szépen meghallgattuk őket, majd adtunk egy fergeteges koncertet. A végén Szili által hozott csomagokat kinek-kinek odaajándékoztuk, majd Elizával búcsúzva visszavonultunk öltözőnkbe. A lényeg csak ekkor jött! Eladtunk 30 kazettát, egy pár prospektust és a perselypénzt is megkaptuk. Így vagyunk hirtelen 3000 frankkal gyarapodott. 30-cal kell beszorozni, jó mi? Miután átöltöztünk

felmentünk a gyülekezeti terembe, ahol gulyásleves vacsora várt reánk. Ettünk, ismét. János mamája főzte a levest, aki később oda is ült mellém. A vacsora közben – éppen amikor tele volt a szám – autogrammot kellett adni 2 csajnak és ráadásul az egyik úgy nézett, hogy beleesett a két szeme a levesembe. Aztán elbúcsúztunk a majd' 100 főnyi vendégseregtől, persze franciául. Aztán Sutkára vártunk 20 percet, mert ment a szava, majd irány a szállás. Az elalvással nem volt gond. Másnap 8-kor reggeliztünk és bepakolás után már indultunk is Gironába. Az autópályán nem volt semmi különös. A határnál sem, bár a táj szép volt, mert a Pireneusokon másztunk át. Aztán megérkeztünk Gironába. Rögtön leparkoltunk egy útkereszteződés kellős közepén és gyalogosan kerestük meg a Hotel Ultonia-t. meg is lett és mi be is jelentkeztünk, ám ekkor derült ki, hogy csak 6 ágy van lefoglalva. Gyors pánikban felhívtuk az ott üzenetként kapott telefonszámot, azon is egy bizonyos Marta Diaz nevű lányt. Ő aztán rendezett mindent, úgyhogy a szállást kifizették. A hotel nem volt rossz, a videon úgyis látszani fog. Kaját azt nem kaptunk, a vacsora is csak a 20.00 órás koncertkezdés után is csak 23.00-kor lesz. Nahát, addig megdöglünk! Miután behelyeztük cuccainkat a szobákba elmentünk pénzt váltani, de egy büdös bank sem volt nyitva. 16.30-ra pedig jött értünk a csaj és elvitt minket a helyszínre, valamilyen kultúrházba. A terem elég szép és jó akusztikájú volt. Miután énekeltünk néhány visszamentünk a szállodába és relaxáltunk, majd elindultunk a koncertünkre. A gond csak az volt, hogy Marta még nem hozta el a szöveget amit franciáról katalánra fordított le. De aztán az utolsó pillanatban megjelent és Somával gyorsan átolvasta. Hát izgalmas volt a felolvasás, ugyanis Laci is és én is olvastam. Volt mosolygás a közönség soraiban. A koncert elég jó volt, bár a hallgatóság passzívabb volt, mint a francia. Sajnos csak 8 kazetta fogyott el 8000 Pts értékben. Ezután visszaszaladtunk a szállodába, ahol átöltöztünk és vártuk Rikardot – a szervezőt, akivel már Budapesten is találkoztunk. Ő hozta az 50.000 Pezót és elkísért minket kajálni egy kis étterembe amit mi már kinéztünk a délután során. Ott menüt kaptunk ami a következőből állt: előétel gyanánt valamilyen olasz kaja, spárga vagy saláta. Mi olasz kaját és salátát ettünk. Aztán hal vagy steak. Ez én steakem véres volt. Itt aztán a fáradtságtól hoztuk a formánkat rendesen. Például a pincér rajtakapott minket azon, hogy mindannyian a kiskanalat nézzük kb 20 cm távolságból. Ugyanis kerestük a fókuszpontot. A vacsorához bor is dukált és a végén valami katalán desszert specialitás. Ez nem igazán felelt meg ízlésünknek de lenyeltük, még a tetején lévő égetett cukrot is. Aztán elegánsan fizetés nélkül távoztunk. Visszamenetben a szálloda felé Szilárd másik – számunkra egyértelműen hosszabb – úton indult el és fogadtunk, hogy ki ér oda hamarabb. Érthetetlen módon ő nyert, bár az izzadságcseppek csak úgy csorogtak a homlokán és a pólója is sötétebb tónusú volt a hóna alatt. Bár ő állítja, hogy nem futott, csak kicsit „kilépett”. Még lefekvés előtt Soma levideózta szobánkat és a szolgáltatásokat. Talán majd látszik fáradtságunk, mert állandóan röhögtünk és Laci is hozta a formáját. Az alvással ismét nem volt gond. Amennyiben folytatni kívánod a kalandot velünk, akkor lapozz 28-ra. Ha nem, akkor találj ki magadnak jobb elfoglaltságot!

9.

Történetünk ott kezdődik, hogy Zsolti le akart szidni, mert nem írtam naplót az első két napban. Ha igazat adsz neki, lapozz 53-ra, ha szembeszállsz vele, akkor is lapozz 53-ra!

11.

A többiek már aggódva vártak minket, de újra együtt a csapat! Úgy döntöttünk, hogy elhagyjuk a Metropol nevezetű üzletközpont márvány folyosóit és elindultunk a mozgólépcsőn a felszín irányába. Még üldögéltünk egy kicsit a botanikus kertben és sebnyalogatásunk közben régi kalandjainkat meséltük egymásnak. Mint amikor Thaiföldön a burmai király titkos palotáját derítettük fel. Ezek után visszatértünk buszunkhoz, ám előtte még fetrengtünk a gumijátszótéren illetve a buszmegállóban. A sofőr és felesége 00.30-kor keltek, mielőtt mi felébresztettük volna őket. Bár így jobb volt nekik, mert Laci „Pálkatáival” akarta őket az ébrenlét szintjére segíteni őket. Szerencsére ez nem így lett. Miután elrendezkedtünk, nekiindultunk annak az éjszakának ami utólag is a legrosszabb volt. Monte Carlo fényeit magunk mögött hagyva kis vita után úgy döntöttünk nem vesszük igénybe a francia autópályát és annak szolgáltatásait a magas árakra hivatkozva. Hát ez egy elég érdekes ötlet volt,

mert a következő történt. Az első két fizetés után letértünk az autópályáról, hogy főúton folytassuk kalandunkat. Ám az első város után úgy elkavarodtunk, hogy csak na! A pillanatnyi végső cél Fréjus volt. Ez a városnév aztán mint a szörnyűségek netovábbja íródott be az emlékezetünkbe. Szóval ha kíváncsi vagy a további eseményekre, akkor olvass tovább, ha nem, akkor csukd be a füzetet!

Miután kiértünk egy városból éppen útban Fréjus felé hirtelen megszűnt minden civilizáció körülöttünk. Csak a sötétség félelmetes feketéje ölelt minket körül. A feszültség és az izgalom annyira a tetőfokára hágott, hogy csak röhögni tudtunk. Már felvillant előttünk az is, hogy sohasem fogunk élő embert látni, arról nem is szólva, hogy Montauban sem fogunk eljutni. Az út elég kanyargós volt így mindenki attól félt, hogy az árokban fogunk kikötni. Ehhez az is hozzájárult, hogy sofőrünk elég nagy sebességgel száguldott a kis úton. Már éppen látni véltük az UFOk fényeit amik gyarló emberi testünkre pályázva közeledtek felénk. Ám ekkor hirtelen egy közúti tábla jelent meg az út mellett a szokásos elhelyezésben. Rajta a bűvös szó: Fréjus. Ekkor esett le mindenki szívéből a kő. Végre megoldódott ez a kis problémánk is. A nagy örömtől és kimerültségtől – amit e kis eltévelyedés okozott – úgy döntöttünk, hogy az autópályán folytatjuk az utat. Ezzel elutasítva annak lehetőségét, hogy esetleg még egyszer eltévedünk. Bár nem tévedtünk el többé. Szóval a drága autópályadíj mellett döntöttünk. Rendben fel is kanyarodtunk reá és 10 kilométerenként fizettünk is mint a pengős malacka. Ám ez még semmi sem volt! Ugyanis a kis horrorisztikus Fréjus keresésünk hajnal 2 körül volt. Úgy terveztük, hogy reggel 8-ra Montaubanba érkezünk, így sajnos sofőrünkre hárult a legnagyobb feladat. Talán 3 óra felé járt az idő amikor álomba merült a kis zajos társaságunk. Én nem tudom ki mit csinált az éjjel, de az biztos, hogy én szörnyen rosszul éreztem magam. Ennek atlán az volt az oka, hogy fel- felébredtem, mert mindig azt hittem, hogy most halunk szörnyet, mert a busz 140-nel süvített és a sofőr viszont elaludt a volánnál. Ez persze nem így volt, mert akkor már nem írnám e sorokat. Még két emlékképem van az éjszakáról. Ha az elsőt akarod olvasni lapozz 42-re, ha a másodikat, lapozz 65-re!

13.

Hát azt hiszed, hogy ilyen beszari alakok vagyunk? Tévedtél, és ezt megkeserülöd! Gyávaságodon kacag az egész Banchieri, aztán Gabesz hirtelen megragadja a két füledet és egy hirtelen mozdulattal a térdébe rántja a fejed. Hallod és érzed orrod csontjának roppanását amint a kemény térdkalácsba ütközik. Elered a véred. Térdre rogyasz, de kegyetlen ellenfeled nem kímél. Gúnyos kacajjal rúg az arcodba. „Tiszta szégyen” mondja és körmeit kimeresztve megadja a kegyelemdőfést. Acélos ujjával beleváj a mellkasodba és egyetlen mozdulattal kitépi szívedet. Kalandod itt véget ér.

15.

Kicsit félve, de odafordulsz a sofőrhöz és megbököd a vállát. Mire ő fejét hátrafordítva várja kérdésed. De ekkor már késő, ugyanis e fejmozdítással szemeit leveszi az útról, ami erősen jobbra kanyarodik. Már csak a korláttörés hangját hallod, majd a szabadesés különös érzése után nem sokkal csak a kiömlő benzin szagát érzed. Az elektromos kisülés okozta robbanást csak a környék lakói érzlelik, mert téged már a földet érés után agyonnyomtak a csomagok. Kalandod itt véget ér.

16.

A vacsora undorító dorbézolásba csapott át. Senki sem ivott többet a kelleténél, csak Laci. Ő sajnos nem tudott ellenállni az alkohol és az erőszakos öregurak csábításának. Ezzel pedig a többi tag ellenszenvét váltotta ki. Közös megállapodás szerint semmi értelme nem volt annak, hogy felöntött a garatra. Mivel ennek csak az lett a következménye, hogy elvi síkon vitakoztunk és hogy Laci szájszaga reggelre úgy bebűdösítette a szobát, hogy ehhez képesta pinceszag smufu. Arról nem is beszélve, hogy Laci aludt el leghamarabb. Ugyanis az alkohol öl, butít, romba dönt. Lapozz 79-re!

17.

Vesztettél! Nem mentek tovább. Egyedül maradtál a hatalmas labirintusban. Hirtelen pánikba esel. Rémeket látsz. A nyakkendők a kirakatban kígyókká változnak. Úgy érzed, hogy átjönnek az üvegen és rád tekerednek. Azt hiszed megfulladtál, pedig csak infarktust kaptál a rémülettől. Mindegy. Kalandod itt ígyis-úgyis véget ér.

18.

Te hülye! A női WC-be nyitottál. Az automata azonnal érzékeli tévedésed. Nem tartozol a „nőiesség” fogalmába. Észre sem veszed, de egy hatalmas körfűrész csapódik elő a falból és pont a nyakadnál találkozik a testeddel. Egyetlen pillanat műve csak és a fejed már ott gurul a padlón. Tested ernyedten a földre omlik. Kalandod itt véget ér.

19.

A liftajtó becsukódott. Döbrent csendben álltunk egy darabig. Mindenki fejében az motoszkált, vajon mi lehet a mi jó Gabesz barátunkkal. Látjuk-e még valaha az életben? Él-e, hal-e ebben a pillanatban? Van-e nála fogkefe? Látott-e már falon pókot? És legfőképpen, hogy van-e annyi esze, hogy ugyanoda visszamegy ahol elszakadt tőlünk? A bevásárló csarnok 3. szintjén szálltunk ki. Innen egy lépcső kanyargott le egészen az első szintig, így be lehetett látni mind a három szintet. Szétszéledtünk és Gabesz nevét kiáltottuk. És Gabesz meg is lett. Mindannyian nagyon sajnáltuk. (Hogy mit, azt inkább nem írom le, maradjon örök rejtély.) Most Zsolti beszámolója következik ha a 32-re lapozol. Ha nem, akkor nem lesz mit olvasnod. Ez esetben elkerülhetetlen a Zsoltival való találkozás. Készülj a legrosszabbra, lapozz 32-re!

20.

Nem vetted észre a rejtett csapdát, így nem tudod kinyitni az ajtót. Ez még csak a kisebbik baj. Mivel rossz helyen próbálkoztál a rejteajtó kinyitásával, beleestél egy mély gödörbe, melynek alja telis-tele volt kihegyezett dárdákkal, melyek örületes fájdalmat okozva fúródtak keresztül testeden. Pechedre nem halsz meg azonnal, mert a dárdák nem értek létfontosságú szerveket. Így lassú kínhalálra vagy ítélve. Innen ne menj sehová! Legfeljebb a temetőbe, ha valaki rád talál. Ezért köszönjük a próbálkozást, szép teljesítmény volt! Próbálkozz újra, de kalandod itt véget ér!

21.

Egyházashollós már Szentgotthárd közelségét jelezte számunkra, ahol egy ismeretlen szállás várt bennünket. Ez persze jó okot adott arra, hogy mosatlan (tisztátalan) fantáziánk szárnyra kapjon a szállás körülményeinek kimeríthetetlen lehetőségei felé. Zsolti számára szinte egyértelműnek látszott, hogy gy olyan családdhoz kerülünk, ahol egy szegény ember rosta likához hasonló mennyiségű gyermekével fogjuk megosztani a konkrét adatként szereplő 3+5 ágyat. Elterveztük, hogy Tibi alszik majd a papa és a mama között, Zsolti meg majd hancúrozik a gyerekekkel. A 3+5 ágy mellett biztos adat volt Tibi lelki békéjének biztosítása abban a tudatban, hogy fűtés az lesz. Miután betértünk Szentgotthárdra sikerült egy ködös útmutatást kapni a Petőfi utca irányára vonatkozólag. A kedves fiatal fiú bal kezének határozott meglendítésével egyidejűleg a „jobbra” szót hangoztatta többször, amit mi kicsit paradoxnak találtunk, de hát ki tudja, hogy Szentgotthárdon hogy mennek a dolgok. Ezért illendően megköszöntük az ifjú segítőkész hozzáállását és egyenesen továbbmentünk. Azátn szakállas favágó kinézetű Orca Jánost is megszólítottuk, aki a „merre van a Petőfi Sándor utca?” kérdésre imígyen szólott: „Itt”. Lapozz 23-ra!

22.

Zsolti és Laci jobbra kanyarodtak a kereszteződésnél. Te óvatosan követed őket. Zsolti megáll egy kiraktnál, Laci tovább megy. Közelebb osonsz, mikro hirtelen Zsolti feléd fordul. Szeme sárgás fénnel villan. Te megdermedsz a rémisztő tekintettől. Zsolti egyetlen ugrással melletted terem és éles metszőfogait máris torkodba vágja. Sikítani szeretnél, de már átharapta a hangszalagodat, és az utolsó kép amit látsz a Zsolti hajára fröccsenő véred. Kalandod itt véget ér. Sorry!

23.

Kalandunk első hangulati hullámhegyéhez érkeztünk. Most ugrott a majom a vízbe. Végül is milyen család lesz a vendéglátónk? A házról már kívülről látszott, hogy a fűtésre vonatkozó híresztelések igazak. A falon cégtábla feszített arról árulkodva, hogy a ház egy kályhaépítő mestert rejteget. Nagy bizalommal behajtottunk az udvarra. Egy barátságos néni fogadott minket különleges akcentussal. Szilárdot gyermekének tekintette, úgyhogy a beköltözés nagyon családias hangulatban történt meg. 4800 Ft-ot pengettünk le a 8 ágyért, amit 3+5-ös felállásból 2+6-ra módosítottunk a házineki aggodalmaskodó szavainak kíséretében, melyek főként a fal és az igényesen fényezett parketta pillanatnyi állapotának megőrzésére buzdítottak bennünket. A falra és a parkettára vigyáztunk is, ellenben a néni távozása után Zsolti előkapta gyilkos szikéjét, (melyet áztatott már Signor Cotal feleségének és szeretőjének vére is) és gyorsan összekarcolta az ezüsttálca fenekét meg a fiók belsejét is. Most az olvasó választása következik. Ha Szilárddal egyetértve a ma estét választja a zuhanyozás időpontjául, lapozzon 44-re! Ha inkább Gabesz reggeli zuhanyzása mellett dönt, lapozzon a 45-re!

24.

Gabesz és Szilárd nyit be a WC-be ahol én és Tibi már épp végeztünk. Azért megvártuk őket és együtt indultunk tovább Zsoltiék megkeresésére. A folyosó végén találkoztunk is velük. Valami furcsa piros folt csillogott Zsolti szája szélén, de miután letörölte nem törődünk vele. (lásd 22) együtt folytattuk hát utunkat a lift felé. Nem volt vitás, hogy beszállunk, csak az, hogy merre menjünk. Lefelé is volt még kettő szint meg felfelé is négy. Végül is a legutolsó mellett döntöttünk, hátha van rajta úszómedence, vagy olyasmi. Zsolti benyomta a 4-es gombot. Lapozz 4-re!

25.

Idegesen felpattansz helyedről és nekirontasz kamerás ellenfelednek. Elég gyorsan tetted ezt, így nagyon meglepted. Nem tud védekezni. Akadálytalanul tudod megragadni torkát a két kezeddél. Csak rémült és kidülledő szemeit látod magad előtt amikor nagy lendülettel a szemközti fal csempéihez vágod a fejét. Tompa puffanás után vért köp arcodba, majd csendesen meghal. Lapozz 48-ra!

26.

Miután már vagy 30 km-t is jöttünk az utópályáról való lekanyarodás után, kezdtünk aggódni, vajon tényleg jó úton haladunk-e. de ekkor megpillantottuk Tolosa helységjelző tábláját. Hát igaz lenne?! Máris megérkeztünk! És lássatok csudát, tényleg Tolosában vagyunk. Miután átmentünk egy hídon rögtön meginterjúvoltunk vagy 30 embert acélból, hogy ugyan hol találjuk a Zuluaga Txiki nevű helységet, ahol a szállásunk lesz. Persze az nem jutott eszünkbe, hogy a szervezőirodát kellene megkérdezni. Miután bejártuk a város minden zeg-zugát eszünkbe jutott, hogy telefonálunk az irodába. Miután sikerült kontaktust teremteni az szervezőkkel, mi nagyvonalúan megadtuk koordinátáinkat egy utcanévtábla álcázásában. Ehhez még azt is hozzátettük, hogy a folyó partján vagyunk. Ám a későbbiek során kiderült, Tolosában 3 folyó van és az az utca amit megadtunk kb 5 méter hosszú, így nem ismeri senki. Mérlegelve a helyzetet kénytelenek voltunk elindulni a központ felé. A San Francisco térre. Ez a San Francisco nem azonos a hírhedt San Franciskóval. Szóval már éppen megérkezni látszottunk, amikor egy piros lámpa akadályoztatása miatt megálltunk egy járda mellett, így az arra járó fiatalok egy csoportja hirtelen körülvett minket, majd egy fiatal srác nem teketóriázva megszólalt angolul: „Ti vagytok a Banchieri Singers?” A srác nem volt más mint Oscar, de róla még a későbbiekben hallhatunk. Az igazság az, hogy most jutott eszembe, hogy nem a piros lámpa miatt álltunk le, hanem azért mert meg akartuk kérdezni, hogy vagyunk. Szóval ilyen szerencsés volt a megérkezés. Miután kiszálltunk a buszból a baszk szeparatisták mindnyájunkat lelőhettek volna, ám nem ez történt. Ha kíváncsi vagy a folytatásra lapozz 29-re. Ha nem, akkor egy határozott ugrással ugorj az épp erre jövő teherautó alá, ami majd ízzé-porrá töri csontod, hogy méltó befejezése legyen ez kalandodnak.

27.

Jobbra indulva a többiek azonnal felfedezik az egyik híres Gaudi építményt. Egy gyönyörű árkádsort. Most kezdetét veszi egy játék, melyet leginkább egy kutatóexpedícióhoz hasonlíthatnák. Ha kedvet érzel ehhez a kellemes, ám egyáltalán nem veszélytelen játékhoz, lapozz 30-ra, ha kihagyod ezt a bő egy órás kis kirándulást, akkor lapozz 31-re!

28.

A másnap reggelrel annál inkább gond volt, ami az ébredést illeti. Ennek ellenére 7 órakor sikerült birtokba venni a „kávé” illetve „csésze” emeletet, ami közvetlenül a „TV” és a „kulcs” között volt található. A reggeli svédasztal jellegű volt, úgyhogy a bőség zavarában folytattuk le ezt az aktust. Természetesen nem távozhattunk üres kézzel. A szálloda ajándékait szívesen elfogadtuk. Később kiderült, hogy Gabeszt nem csak a reggelinél ajándékozta meg az Ultonia Hotel, hanem már előző este a csomagolásnál. Böröndje mélyén jól megfér egymás mellett a cipőkrém, a szállodás fésű, az üvegpohár, a sampon, a szappan, a WC kagyló és a bidé. Azt ugyan nem lehet tudni, hogy az ágy, a fürdőkád és a beépített szekrény végül is a kézipoggyászbba vagy az egyenruhát rejtő zsákban kapott-e helyet, de valószínűleg ezek is a biztos helyre kerültek.

Az éjszakai parkolást 900 Pts-ból megúsztuk, így hát nagy vidámsággal vettük utunkat a Costa Brava felé. Hogy itt milyen kalandok vártak ránk azt a 62-es szövegrész rejti. Lapozz 62-re!

29.

Miután felmentünk egy irodaszerűségbe Oscarral és néhány lánnyal, egy kedves fiatal hölgy fogadott bennünket. Ekkor még sűrű és átláthatatlan köd fedte a szituációt, de az idővel eloszlott. Ha van nálad varázs spray, akkor gyorsíthatod a folyamatot. És adj 2 pontot az ügyességedhez! Szóval kaptunk egy papírzacskó információt és a lány – akit később még megidézzük – mindenről tájékoztatott minket. Már ekkor zabszem sem fért volna el a hátsó fertályunkban. Kicsi később már levegőhöz is jutottunk, így mi is kérdeztünk. Persze a szállásról és a kajáról. Miután minden kiderült számunkra, Oscarral együtt bepattantunk a buszba és elviharoztunk a szálláshelyünkre. Így utólag belegondolva sosem találtuk volna meg, mivel fent volt a hegyen. Na jó, nem igazán fent, de nem is lent. Ami később kiderült, ez egy ifjúsági szállásféleség volt. 2 lány vezette 4 évnyi szerződéssel. Azt hiszem elmondhatom, hogy fantasztikus volt minden. A szobánk egy hatágyas – 3 emeletes ágyas – volt, ami egy hatalmas hegyre nézett, aminek a tetején egy kereszt volt. A sofőrök egy másik 6-osban voltak, Oscar pedig egy 8 ágyasban kapott helyet. Miután elrendezkedtünk, átmentünk az ebédlőbe, ami nem volt más, minit egy taverna, azaz kocsmá. A két lány főzött nekünk. A vacsora valami fenséges volt. Időközben megérkezett a másik kísérőnk is Asier. Őt rögvést el is neveztük Kutának (Kutasi Józsi után szabadon), mert ugyanolyan tojásdad alakú volt a feje. Szóval édes 10-esben töltöttük az est további részét. Elég fáradtak voltunk, de megpróbáltunk kommunikálni is. De aztán nyugovóra tértünk, bár szívünk telis tele volt izgalommal a másnapi verseny miatt. Lapozz 3-ra!

30.

Röviden a játékszabály. 1 óra alatt a lehető legtöbb, ha nem az össze Gaudi építmény megtalálása és megörökítése. (fénykép, vagy videó) Elindultunk tehát az árkádok irányába. Odaérve örületes fényképezkedési és videózási láz lett úrrá a kis csapaton. Sajnos ige pazarlóan bántunk az idővel, mert ezzel az egy hellyel vagy negyed órát pazaroltunk el amúgy igen szűkreszabott időnkéből. Izgalommal teli szívvel indultunk tovább egy ösvényen, az árkád tetején. Rövid kis séta után kacsalábon forgó palotához értünk, ami a rossz nyelvek szerint Gaudi háza volt, míg el nem ütötte egy villamos. Elértünk utunk legveszélyesebb szakaszához. A háztól ugyanis egy igen veszélyes lépcsősor vezetett a hatalmas teraszhoz a park bejáratánál. Tedd próbára szerencséd! Ha szerencséd van lapozz 37-re, ha nincs, akkor 38-re!

31.

Hogy lehetsz ennyire apatikus? Nem azért olvasod ezt a kis könyvecskét, hogy végig éld főhősei kalandjait? Na azonnal sipirc a 30-ra!!!

32.

Gabesz megtalálása kisség feloldotta azt a feszültséget, ami görcsbe rántva tartotta gyomrodát már egy jó ideje. Bár ehhez az is hozzájárult, hogy 16 órája nem ettél semmi érdemlegeset. Vonj le 10 pontot az életerődből! Ha még élsz, lapozz 60-ra!

33.

Benyitsz a jobb oldali ajtón. Mi Tibivel követünk. Kellemes vizelet kibocsátás után hirtelen zaj üti meg fülünket. Az ajtó felpattan. Lapozz 24-re!

34.

Egy rozsdás lakat akadályoz meg abban, hogy kinyisd az ajtót. Ha van nálad egy balta, akkor ez könnyedén sikerül, ha nincs, akkor vonj le 10-et az ügyesség pontjaidból, mert ennyi kellett a lakat szétveréséhez szabad kézzel. Az ajtó nyikorogva tárul ki. Amint résnyire kinyílik, iszonyatos bűz áramlik ki. A szemed lassan hozzászokik a félhomályhoz, így tudod meg, hogy egy irodahelyiségben vagy. Belépsz és körbenézel. A falak mentén polcok sorakoznak, rajtuk könyvek és vastag porréteg. Hirtelen nekiütközöl egy asztalnak. Előveszed öngyújtód, mert szemed még nem teljesen szokott hozzá a félhomályhoz. Gyújtód lángja félszegen táncol a sötétben. Ahogy közelítesz az asztalhoz rémülten veszed észre, hogy egy emberi test rohadó foszlányai vannak előtted, valószínűleg egy számítógép klaviatúrájára borulva. Öklendezve hagyod el a szobát. Lapozz 64-re!

35.

Reggeli a szokásos, így most nem kapsz életerő pontot mert a megszokás nagy úr. (az igazság az, hogy halvány fogalmam sincs mi történ ezen nap délelőttjén, úgyhogy ennek elmesélésétől eltekintek.) Az azonban biztos, hogy este koncertet adtunk egy nyugdíjas házban. Szóval elköltöttük az ebédet s utána megmáztuk a szállásunkkal szemben lévő hegyet, majd futottunk 3 kört a föld körül és végül lezuhanyoztunk 10-szer. A nyugdíjas klub a szervezőiroda alatt van és tele van nyugdíjasokkal és szellemi színvonalcsökkentekkel. Nem lesz könnyű meghódítani az ott lévőket, az biztos. De mi nem ijedünk meg a feladattól! Kissé fáradtak vagyunk és nincs az egészhez kedvünk, de azért beszállunk a buszba – 1-2 pofon elcsattanása után – s irányt veszünk Tolosa-ba. A klubban már mindenki jól érzi magát csak mi nem. Itt már itt már mindenki vár minket, de mi inkább csak a vacsorát. De megnyugtatlak olvasó, lesz az is. Koncerthelyünk megtekintése után úgy döntöttünk nem öltözünk díszbe, csak így pőrén állunk a korosodottak elé. Hátha ezzel csöpögtetünk egy kis életet beléjük, nem csak énekünkkel. Jó, mentségünkre szóljon, megtanultunk a délután folyamán perfektül spanyolul is, a konferálás végett. A koncertről inkább nem számolnék be, mert semmi értelme, hogy újra átéljük az egészet. Az biztos, senkinek fel sem tűnt, hogy Zsolti beleröhögött valamelyik darabba. Oscar is végig röhögte, bár ő a spanyol kiejtésünk miatt. Kuta meg elhozta a barátnőjét, akit folyamatosan szégyelt előttünk. Meg eljöttek annak barátnői is, akiknél persze bevágódtunk. Fergeteges koncertünk után – aminek végét érdekes módon a közönség jobban várta, mint mi – végre jöhetett a zabálás. És az ivás. Hát ez utóbbi elég nagy békaként csúszott le egyesek torkán. Ha alkoholistá vagy lapozz 66-ra, ha antialkoholista, lapozz 16-ra!

36.

Utunkat ezután Barcelona felé vettük. Majdnem azon az úton értünk be a városba amit kiválasztottunk. Az eltérés azonban nem volt zavaró. Laci messze földön híres logikával kikövetkeztette a valódi helyzetünket és gyorsan egy B tervre váltottunk, így hamarosan meg is láttuk a várva várt tornyokat. Sagrada Familia, ahogy a katalánok e helyet nevezik. Gaudi mester zabolátlan fantáziájának megkövült emléke. Az élmény legalább 20 életerő ponttal felért. Már már amit kívülről láttunk. És akkor úgy

döntöttünk: behatolunk. Fejenként 750 „szuszujka” (by Tibi) ellenében átteleportáltak minket a kerítésen túlra, és innentől miénk volt a világ. Miután körbetekintettünk a belsejében Gabesz meg Tibi ráakadtak a toronyba vezető útra. Döntés előtt álltunk. Felkapaszkodjunk-e a szédítő magasságba pusztán azért, hogy megvívjuk nehéz harcunkat a tériszonnyal, vagy maradjunk-e a biztonságos talajon esetleg kihagyva életünk nagy élményét. Az első választás a 68-ra való lapozást eredményezi. Míg a második lehetőségről a 13 alatt olvashatsz.

37.

Szerencsésen leért mindenki a teraszra, ami a park bejáratához igen közel volt. Csodálatos volt a környezet, csak a rengeteg turista zavart minket, mert mindig fényképezkedtek és nem lehetett szabadon mozogni anélkül, hogy valaki fényképébe bele ne másztál volna. Nem is beszélve arról a sok kisiskoláról, akik szintén a teraszon ricsajozott, ivott és fogócskázott.

A következő megpróbáltatások a park bejáratánál vártak ránk, a gyíknál. A hatalmas állat szájából, mint szökőkútból tört elő a gyilkos folyadék. Ennek ellenére mindenki azzal próbálkozott, hogy lefényképeztesse magát a szörnnyel. Természetesen kis csapatunkat sem kerülhette el a végzet. Úgy gondolom valamilyen formában (fénykép és videó) mindenki megörökítésre került. Ezután következett az a hatalmas ötlet, melyet Gabesztől eredeztetnek a legendák. Kerüljön megörökítésre hűsleges videósunk, ki végigkísér minket utunkon. Ennek következtében rögtönzött és „spontán” vonulások következtek a park gyönyörű fái, bokrai és virágai között. Utunk a kijáratához vezetett. Mielőtt elértünk volna a park kijáratát, melyet alig egy órája még bejáratnak használtunk, az egyik bokor mögül két hatalmas vadmacska rontott elő a kis tisztásra. A kis csapat nagy szerencséje, hogy a két macska egymással volt elfoglalva, és nem velük. Laci halált megvető bátorsággal kihasználva a macskák figyelmetlenségét odalopózott, hogy lefényképezhesse őket. A két macska azonban mit sem törődve Lacival, tovarohant a következő bokorba. A kép nem készült el. A kis csapat csodálatos emlékekkel hagyta el a parkot. Lapozz 58-ra!

38.

Amint igen óvatosan araszolsz az igen meredek és igen omladozó lépcsőn, az egyik öreg lépcsőfok leomlik a lábad alatt és te a mélybe zuhansz. Ne búsulj! Egy gyönyörű parkban lelted halálodat, csodálatos növények borítják majd hantodat. Kalandod itt véget ér!

39.

Rohi egy körfolyosón ment végig amiről balra leágazott egy WC. Amikor utolértem épp arrafelé vette útját. Benyitott. Én szorosan a nyomában. Válaszút elé jutottunk. Jobbra és balra is nyílik egy-egy ajtó. Melyiket válasszuk? Ha jobbra mégy, lapozz 33-ra, ha balra, lapozz 18-ra!

40.

Miután kalandod az imént véget ért, most már nyugodt lelkiállapotban kezdhetsz hozzá a Banchieri Énekegyüttes viszontagságainak olvasásához. A mi utazásunk (bár Nyíregyházáról indult és Budapesten is áthaladt, a Bartók Béla útra való kikanyarodásunkon kívül – amikor hirtelen néma csend váltotta fel a busz belsejében amúgy zajos társasági életet – nem történt igazi kaland). Valójában Egyházashollóssal kezdődött. Azért ezzel a kis jámbor faluval, mert ez minden Olaszország felé vezető utunkon említésre kerül, amikor is 140-nel átvágtatunk rajta. Mivel most is így történt, úgy gondoltam ez kiváló kezdete lehetne a kalandok sorozatának. Tehát átvágtattunk Egyházashollóson. Ez egy „életérzés” ezért életerőpontjaink növekedtek. Lapozz 21-re!

42.

Mivel a 42-őt választottad, hát halld a történetet: mindenki aludt csak a sofőr nem, bár ő erősen vakarta a fejét és úgy tűnt, bármelyik pillanatban elalszik. Én inkább gyorsan visszaaludtam, nem akartam látni amint Gabesz egy frontális ütközés miatt fejével kiviszi a szélvédőt. Lapozz 8-ra!

44.

Belépsz a fürdőszobába. Elég tágas helyiség zuhanyzóval és fürdőkáddal. A WC-t csak ülve, vagy meghajolva lehet használni a tetőtér beépítés miatt. Belépsz a zuhanyzófülkébe. A víz kellemesen elbágyaszt. A gőzben azonban valami árnyékot veszel észre közeledni. A függöny hirtelen elrántódik. Egy pillanatra egy fejkendős öreg hölgy alakját látod, de már érzed is a mellkasodban megvillanó penge hidegjét. Felsikoltasz, de az alak újra és újra belevág. Térdre esel. Más csak vörösen áramló véredet látod ömleni a lefolyónál és összekavarodik a világ. Sötétség. Kalandod itt véget ért.

45.

Gabesz reggel zuhanyozott. Természetesen várni kellett rá, de a tervezetthez képest sikerült viszonylag időben elindulni. Átszáguldottunk a határon is, majd Ausztrián is. És az Osztrák-olasz határon is. Eddig sikerült titokban tartanunk azt a bio-fegyvert, amit Gabesz végbelébe rejtve akarunk eljuttatni a baszk ellenállóknak. Bár lehet, hogy a tudatomon kívül átkerült Tibibe, mert Tibi fogyasztása az utóbbi időben mindannyiunkét meghaladja. Olaszországon is úgy süvítettünk át 130-cal, hogy csak na. Így rövidebb pihenők után este fél 8 felé már Monta-Carlo kapuit dönggettük. Senkit ne sértsen a most következő személyes hangú megjegyzésem, de talán kicsit nagyobb volt a városon belüli utazósebességünk a kellenél. A híres 180 fokos kanyaroknál bizony mindannyian megkapaszkodtunk. Főleg mikor lejtőn lévő hasonló kanyar előtti fekvőrendőron dobantottunk 60-nal. Ekkor már „Zsó” (a Feleség) is megjegyezte, hogy talán ráérünk, és nem kéne tartani a 60-at. Persze ekkor már 12 óra vezetés volt Pali (a Férj) mögött. Aztán beparkoltunk egy jó kis helyre. Terveink között itt egy kalapozás szerepelt, így nekivágtunk gyalog a városnak. Nem részletezném a város tulajdonságait melyben a sok pozitív mellett talán azt a negatívumot lehetne megemlíteni, hogy túl szép minden, túl tiszta, túl fényűző, túl praktikus és mindez ellenére totálisan kihalt az egész. Alig egy pár ember lézengett az utcákon. A kalapozásról hamar letettünk, ellenben elmáskáltunk a kikötőig. A sötétség ellenére próbáltam a technika segítségével megörökíteni a dolgokat. Talán a mozgó filmen látható lesz valamennyi Carlo (Károly) szépségeiből. Kalandjain sorából a kocsihoz visszafelé vezető utat emelném ki. Úgy döntöttünk, hogy másik útvonalat választunk vissza, ám hamar felismertük, hogy ahelyett hogy felfelé haladnánk a hegyre ahol a kocsi parkolt, lefelé megyünk. Hamarosan azonban ráleltünk egy lépcsőre, ami meredeken vezetett felfelé a sziklafalon. A lépcsőt mindenütt pálmák és mediterrán bokrok szegélyezték, és pont nagyon megelégedtünk magunkkal, hogy milyen jó kis utat választottunk, amikor hirtelen vége szakadt az útnak. Egyszerűen nem volt tovább lépcső, ellenben ott volt egy pad. Ideális szerelmeskedő hely. Szilárd végül is arra az elhatározásra jutott, hogy átmászva a padon felderíti a hegyoldalt. Hamarosan visszatért, széles mosollyal és nagy önelégültséggel. Szépen sorban felkapaszkodtunk a sziklákon az egy szinttel feljebb lévő műútra, ami azonban újabb lejtésbe kezdett. A fejünk fölött már láttuk azt az utat amin idefelé jöttünk, de sajnos pillanatnyilag legalább is pókembereknek kellett volna lennünk ahhoz, hogy odajussunk. Ám ekkor Szilárd újabb mentő ötletet talált. Hirtelen egy épülőfélben lévő utat vettünk észre, ami célunk felé vezetett, és csak az építkezési területet jelző szalagot kellett átlépnünk, hogy birtokba vegyük. Az erőgépek, traktorok és konténerek között hamarosan feljutottunk. A sofőr lefeküdt a buszba aludni. Mi meg fáradt tagjainkat pihentetve helyet foglaltunk egy padon. Egy nő kutyát sétáltatott, ami feltűnő vonzalmat tanúsított Zsolti irányába és beugrott az ölébe. Zsolti pedig a nő rimánkodásának ellenére szőröstül-bőröstül felfalta a szegény dögöt. A nő egy kicsit sírdogált azután odébb állt. Zsolti meg kipiszkálta a fogai közül a maradék húscsapatokat és kedvesen mosolygott. Aztán találtunk egy gumijátszóteret. A föld is meg minden gumi volt. Vár, hajó, rugós kakas, spéci hinta, meg minden, amit csak el lehet képzelni a rendelkezésünkre állt. Miután meguntuk a játszóteret és pár percet eltöltöttünk a „Malom tér” buszmegállójában, még egyszer nyakunkba vettük a várost. A Metropol üzletház hotel mellett megtekintettünk egy arborétumot, aztán felderítettük a bevásárlóközpontot. Ez tulajdonképpen a föld alatt volt, bár mivel hegyoldalba épült bizonyos részei utcára néztek. Bent egy „halállabirintus” tárult elénk. A csoport több részre szakadt, így a kedves olvasónak újra választania kell, merre haladjon tovább! Ha Zsoltit + Lacit választod lapozz 22-re! Ha Rohit + Somát, akkor lapozz 39-re! Ha Szilárd + Gabesz útja szimpatikusabb, akkor lapozz 54-re!

47.

A szag elviselhetetlen. Ez az orrfacsaró bűz teljesen átjárja a ruhánkat, így nem túl jó benyomást fogunk tenni az ellenségre. A hangulat viszont most a tetőfokára hágott. Mindenki, mint az örült járkál a Skála áruházban és hangot próbál vásárolni. Közben egy igen titokzatos úr érkezik a helyiségbe – vállán kamerához hasonló tárggyal, ami természetesen lehet valami fegyver is. Szóval elkezd közöttünk fel- s alá járkálni és mindenáron a fogunkból akarja a tömést kifilmezni, vagy csak nem létező gyomorfekélyünk után kutogat. Ha móresre akarod tanítani lapozz 25-re! Ha nem, akkor lapozz 48-ra!

48.

Egyszer csak mintha valami vészt jósolna – oly hirtelen, mint ahogyan megjelent – eltűnt a kamerás. Maga után hagyva csodálkozásunkat. Ám ez nem tart sokáig, mert ekkor már a színpadra kel indulnunk. Most aztán nincs menekvés. A nézőtér tele, a reflektorok világítanak, óriási a tét, és mi is óriásian éneklünk. Érezzük ahogyan velünk van a közönség és mi irányítjuk őket. Minden dal jól sikerül. Alig ocsúdunk fel, már lent is vagyunk ismét a már jól megszokott WC-nkben. Ezzel vége is a napnak. Még vár ránk otthon egy kis étel-ital, de még előtte megejtünk egy eszem-iszom dínom-dánom duhajkodást egy hatalmas tornateremben, ahol az összes kórus megfordul e néhány nap alatt. Útban a hely felé gratulációk sűrű sora fogad minket, nem csak kísérőink, szállásadóink részéről, hanem vadidegen emberektől is. Majd egy kis pezsgőbontás, bár óvakodunk a medvétől és főképp a bórétól. Az alvással nincs gond. Jóleső fáradtsággal hajtjuk vánkosunkra fejünket. Ki-ki a magáéra. Vagy mégsem? Lapozz 35-re!

50.

Egy kicsit viccesnek találod azt, hogy ti ketten - Gabesz és te - másik liftbe szálljatok. Gabesz magabiztossága és bizalmat árasztó mosolya miatt mégis vele tartasz. Bár érzed, hogy valami nincsen rendjén. Baljós sejtelmeid beigazolódnak látszottak. Amint harcostársaddal beszálltál a liftbe nem vetted észre, hogy egy fotocellás érzékelővel ellátott csapdát hoztatok működésbe. Hirtelen egy vasrács zuhan alá, ezzel elzárva a menekülés útját. Bent rekedtetek a liftben. Halálra rémülten figyeltek minden apró kis neszt, ami esetleg a csapda műveletének folytatására utalna. Sajnos megérzések nem csalt. Hirtelen a lift mennyezete elindul lefelé és nyikorogva azon igyekszik, hogy titeket halálra nyomjon. Még utolsó pillanatokban megpróbáljátok felemelni a rácsot. Iszonyatos erővel emelitek fel, de csak fél méterre sikerül eltávolítani a padló szintjétől. Ekkor Gabesz hirtelen átbújik az így keletkezett résen és gúnyos kacajjal nézi végig haláltusád. Érzed, ahogyan a tető gyorsabban közeledik feléd. A szíved a torkodban dobog. Még az utolsó pillanatban megpróbálsz felemelni a rácsot, de ez már azért sem sikerül, mert már guggolnod kell a mindössze 1 méter magasságú helyiségben. Utolsó képeid az evilágról Gabesz távolodó lábai és kárörvendő nevetése, amely elhal a folyosón. Érzed, ahogy a lift teteje iszonyatos erővel lekényszeríti a földre. Még hallod a csigolyáid roppanását, de az idegek sérülése miatt már öntudatlan állapotodban loccsan szét a fejed a rettenetes nyomóerő alatt. Kalandod itt véget ér.

53.

HÁTTÉRTÖRTÉNET + JÁTÉKSZABÁLYOK

A könyv egy spanyolországi verseny kalandos leírása. Te egy egyszerű olvasó vagy, akire a következő szabályok vonatkoznak.

- olvass és neved!
- sose harcolj a szereplőkkel, mert megbánod!
- fizess be 5 franc olvasási költséget Szilárdnak!
- ne ingereld a sofőrt!
- ne etesd Gabeszt!
- ne dugd a tolladat Laci fülébe, mert azt mondja: NA!

20 életerő ponttal indulsz, ami az út során folyamatosan csökken. A végén mindenképpen meghalsz, csak a halál módja különböző. Attól függően, hogy mikor ér el. Például most meghalsz szivritmusszabályzó túlادagolásban! Kalandod itt véget ért. Lapozz 40-re.

54.

Gabesz és Szilárd is rátalált a körfolyosóra. Egy kocsmá még nyitva volt a jobb oldalon, de a feliratok ciril betűsek voltak. Gondolkodás nélkül elhaladtak mellette hamarosan a WC felirattal találták szembe magukat. Ha benyitnak, lapozz 24-re! Ha tovább mennek, lapozz 17-re!

57.

A Güell park legnagyobb meglepetésre az volt, hogy a parkolás és a behatolás is ingyenes volt. Első igazi megpróbáltatásod a parkba bejutni. A feladat nem könnyű, mert egy hatalmas, kőkerítésnek álcázott atombiztos acélkapun kelláthatolnod. Tedd próbára szerencséd! Ha szerencséd van, lapozz 7-re! Ha nincs, akkor 20-ra!

58.

A Güell park a programunkban Barcelona végét jelezte, de programon kívüli esemény adódott, egy tankolás és levegőfűtés formájában. Aztán megindult az őrült száguldás végre Tolosa felé.

Kopár, kietlen vidéken vezetett az autópálya, és az út meglehetősen unalmas volt. Csak az vitt némi változatosságot bele amikor véletlenül kicsit lehajtottunk az útról és a szegély rücskén pattogtunk.

Az elmúlás hangulata azzal is fokozódott, hogy a nap sugarai lassan eltűntek a horizont alatt. Így hamarosan a nagy sötét spanyol sivatagban találtuk magunkat. Már-már kezdtük azt hinni, hogy nem is spanyolban, hanem az USA sivatagában autózunk, ám az út mentén a hegytetőkre elhelyezett bika sziluettek megadták a helyes választ. Miután csendes sötétség vett minket körül, rágyújtottunk egy-két Várrtiná nótára, majd felidéztek gyermekkorunk dalait, Kovács Katitól, Máthé Pétertől és Soltész Rezsőtől. Duhajkodásunknak egy Tolosa-t jelző tábla vetett véget, így kénytelenek voltunk elhallgatni. Az utópályáról való letérésünk után hirtelen megszűnt minden civilizáció körülöttünk. A girbegurba hegyi úton sofőrünk a már tőle igazán megszokott sebességgel száguldott, így a busz belső hangulatát talán a pattanásig feszült csenddel tudnám jellemezni. Ezt fokozta az is, hogy már jó ideje nem láttunk Tolosa-t jelző táblát sem, nem hogy még magát Tolosa-t. Ha meg akarod kérni a sofőrt, hogy álljon meg amíg megbeszéljük a helyzetet, lapozz 15-re. Ha inkább csendben ülsz és vársz, akkor lapozz 26-ra.

60.

Mivel látod, hogy bajtársaid egymás kalandjainak mesélésével vannak elfoglalva úgy döntesz, körbenézel egyedül a terepen. Elindulsz a kihalt félhomályos folyosón. Az üzlethelyiségek, mint gyöngyszemek a gyöngysoron helyezkednek el. Ahogy az üzletek között jársz, hirtelen zaj üti mag fűledet ami az egyik Calvin Klein Shopból jön. Kardodhoz nyúlsz, hogy erőt nyerj ahhoz, hogy felderítsd a hang forrását. Kimért léptekkel indulsz neki a sötétségnek. Amint belépsz a shopba iszonyatos bűz csapja meg orrod. Mintha valaki éppen a dolgát végezné. Óvatosan lépkedsz a vállfára akasztott ruhák között hirtelen támadásra számítva. De semmi. Azonban a zaj – ami most már inkább nyögéshez és szuszogáshoz hasonlít – egyre erősebb és már tudod lokalizálni is a helyét. Az öltözőfülke felől jön. Amint ezt kigondoltad, abban a pillanatban felpattan a fülsz ajtaja és egy félelmetes, hatalmas alak áll előtted. Ez vagyok én, Zsolt. Amint jobban szemügyre veszel – bár még szemed nem szokott hozzá igazán a sötétnek – láthatod, hogy jobb kezem helyén egy csáp tekeredik. Ez a csernobili sugárzás egyik következménye. Mutáns szervemmel barátságosan feléd intek, amin te igen csak meglepődsz. Előrelépek a teljes sötétből, így alkalmad nyílik arra, hogy arcomat is jobban megvizsgáld. Mélyen ülő sárga szempárom, mint acélkés vágják ketté tekintetedet, orrom cimpái hiányoznak, így közvetlen a külvilágból kapom a levegőt. Meghatározhatatlan alakú fogaim vészjóslóan élesek, és számból még a nyál is csorog, mivel a fogaim miatt nem tudom összezární azt.

Amennyibe túlélted a találkozást velem, adj 5 pontot az életerődhez. Ha esetleg harcolni akarsz velem - bár ezt nem ajánlom - közlöm, hogy életerő pontom 112, az ügyességem 199 körül mozog. Miután rászántad magad, hogy közelebb gyere hozzám én barátságosan kezdet, illetve csápot nyújtok neked. Te belecsapsz én viszont megcsíplek a csápom végén elhelyezkedő csalánsejtjeimmel. De csak vicceltem, így nem lett komolyabb bajod. Visszatérünk a többiekhez, lapozz 11-re!

62.

A tengert ezúttal sem sikerült valami egyszerűen megtalálni. Valahogy a tengerparti népeknek túl egyértelmű, hogy merre van a víz, ezért ezt külön táblák nem jelzik, mégis sikerült egy szabad strandot megközelítenünk, ahol rajtunk kívül egy lélek volt csak. Kiszállva a buszból mindenki heves öltözködésbe kezdett, amit több-kevesebb sikerre videón rögzítettem, bár ezek a felvételek meg sem közelítik Gabesz rövidfilmjét, amely a szentgotthárdi szálláson került forgatásra és a „lebbenő törölköző” címet viselhetné, ha indulna a Cannes-i filmfesztiválon. A gyors metamorfózis után különböző tengeri lények formájában a vízbe vetettük magunkat. Még szerencse, hogy ilyen könnyen alkalmazkodó típusok vagyunk. Lacinak a hideg vízbe pillanatok alatt kinőttek a pikkejei, úgyhogy egyáltalán nem fázott, Tibi talán még kopolyút is növesztett erre a kis időre. Gabesz meg még most is kapargatja a lábujjai közül az elszáradt úszóhártyákat. Zsoltinak a már meglévő csápjai mellé még 7 nőtt és furcsa mód mostanában kéket pisil. A visszaalakulás valahogyan lassabban ment, főleg, hogy egyesek sportot űztek a törölközővel való csípdesésből. Aztán a Coca-Colás üvegem alján maradt kb 2 cl-nyi vízben szép sorban megmosakodtunk, mert mindenünk ragadt a sótól. Lapozz 36-re!

64.

„Mendégél a mandarin, mondanám de nem merem” Gratulálok! Sikeresen túljutottál a beéneklési gyakorlat fárasztó megpróbáltatásain. Hangod még nem az igazi, de reménykedj, hogy estére a legjobb formáját nyeri el. A beéneklés után a lehető legunalmasabb, mitöbb a legfeszültebb órák következnek. Sehová sem lehet menni, semmit sem lehet csinálni, csak várni a 20.30-tól kezdődő bajnokok próbáját, a nagy csatát. Az órák s a percek, mint lomha ólomszemek peregnek, s már-már érzed megőrit a várakozás. Dobj egyet a dobókockával! Ha páros, akkor kibírtad a várakozás idegtépő perceit, ha pártalan, akkor idegösszeroppanással kórházba kerültél. Lapozz 6-ra!

65.

Mikor lábam zsibbadásának fájdalmától felébredtem, rémülten vettem észre, hogy áll a busz és mindenki alszik. Erre a mozzanatra azóta sem találtam magyarázatot. Az biztos, a sofőrnek csak hűlt helyét láttam. Lapozz 8-ra!

66.

A vacsora fantasztikus dorbézolásba csapott át. Mindenki ivott, de főképp Laci. Az öregurak nem győztek tölteni neki kb 2 méter magasról valami penészes üvegből, de kit érdekel ez, amikor ez értékes nedű csorog előttünk?! Az egész bagázs a részegség mámorító homályában tapogatózott. Példaképünk Laci és Gabesz volt. Annyira irigyeltük őket, hogy csak na! Nekünk többieknek sehogyan sem sikerült erre a nívós szintre eljutni. Miután megittál egy felest lapozz 79-re!

67.

Követed Szilárd magabiztos, ám halálba vezető lépteit. Az út amin elindult ugyanis mérges gázokkal volt telített, melytől nem haltál meg, csak megbénultál, m elméd teljesen ép maradt. Így hiába próbálsz ellenállni a téged megragadó hatalmas pókoknak, tested nem engedelmeskedik elmédnek. Még érzékeled ahogy hálójába vonszol és kis gubóvá csomagol, ám a belsődöt teljesen elfolyósító pókmarás után végleg lecsukod szemed. Szilárdot ez egyáltalán nem hatja meg. Gúnyos kacaj és manóarc kíséretében veszi útját a többiek után. Rá nem hatott a mérges gáz, hiszen ő jól tudta merre indult. Próbálkozz újra, de kalandod itt véget ér!

68.

Jól választottál! Nem is sejtetted mi várt volna rád ha a másik megoldást választod. Bátran nekivágsz a toronynak a Banchieri Énekegyüttes társaságában. A csigalépcső végeláthatatlanul tekeredik felfelé. A falak mindenütt lyukacsosak. Itt-ott erkély nyílik, ami csodálkozásra kész. Végre felérünk az első átjáróra, ami a négy tornyot köti össze. A mélység szédületes. Látszik az építkezés. Közben harangjáték hangja hallatszik. Ahogy egyre feljebb jutunk a dolog úgy válik egyre izgalmasabbá. Körülöttünk sűrűsödik a felhőzet. Elérjük a második összekötő hidat. Kalandod itt akár véget is érhetne ha Zsolti meg Szilárd hirtelen megkapná a lábaidat és egy könnyed mozdulattal átbillentenének a kőkorlát. De nem teszik. Szívükben könnyöret ébred, meg hát templomban vagyunk. Még tovább mentünk. Tibi lekapott egy csillagot az égről emléke. Itt bizony már a madár sem jár. Egy műhold húz el mellettünk, aztán Luke Skywalker pillant meg, amint vidáman integet X-szárnnyájából. Aztán lejtünk. A látogatást a szokásos „ki tud több képeslapot gyűjteni titokban” vetélkedővel zártuk. A Güell park következett a programban. Lapozz 57-re!

79.

Végre egy csodálatos és szabad napra virradt. A madarak csicseregtek és mi gyorsan ablakot nyitottunk, bár az okot inkább a 16. fejezetben keresd! Ismét reggeli következett, majd elindultunk egy közeli városba – ahol állítólag a legdrágábbak a telek árak egész Spanyolországban – San Sebastianba. Tudatlan olvasó, had világosítsalak fel – ha már szüleid nem tették meg. San Sebastian Európa egyik legszebb fürdőhelye. A La Croncha – azaz Kagyló – nevezetű természetes homokos partja - mely sziklával zárja el a nyílt óceántól – tette híressé. Emellett itt rendezik meg évente a Filmfesztivált Cannes után. És nyárra cápaelhárító hálót húznak ki, védve a lubickoló pénzes turistákat és az őslakókat. E kis kitérő után kanyarodjuk csak vissza a hírhedt harcosgárda kalandjaihoz. Tankolás és autópályázás után megérkeztünk a híres városba. Itt található Európa legtöbb söpredéke. Csecsenek, halászok, kábszerárosok, prostituáltak, emberek... stb... Nehéz harcolni lesz! Az idő sajnos csalóka. Rögtön hűvösebb lesz és mivel nem hoztunk magunkkal melegebb ruhát, fázunk. Kísérőink hatására busszal felautózunk egy kilátóhoz amiről állítólag láthatjuk a híres öblöt. Sajnos a parkolás ismét nem sikerül, ám ennek korántsem anyagi akadályai vannak. Dehogynem! Így gyalogosan caplatunk fel egy darabon, bár néha-néha meg kell állnunk mert ilyen magasságban már nagyon kevés az oxigén. Az órán 11.42 látható. El is érünk a kilátóövezethez, ami tényleg felülmúl minden várakozást. Videón úgyszólván látható, nem regélek. Lapozz 80-ra!

80.

Most minden bizonnyal csodálkozol, hogy itt ezen a ponton kalandod véget ér. Váratlanul belekeveredtél egy időlyukba és 2008-ba érkeztél. Emiatt a tolosai kalandozás utolsó napjairól lemaradtál... javaslom, hogy elmélkedj el az idő múlásáról, az igazi értékek fontosságáról, és akkor majd ráésmélsz, hogy minden kaland csak a fantáziádban létezik és majd' 13 év távlatában felteszed a kérdést magadnak: tényleg én éltem át mindezt?!

ÉGE

BANCHIERI SINGERS

	LUNCH	DINNER	REHEARSALS	CONTEST	CONCERTS	OTHER ACTIV.
26 oct.		TOLOSA				ARRIVAL AT TOLOSA IN THE EVENING
27 oct.	TOLOSA	FERIAL IN TOLOSA	LEIDOR 18:30- 18:45	PROPHANE MUSIC 20:30		
28 oct.	TOLOSA	RETIRED CENTRE PEOPLE	*		RETIRED CENTRE PEOPLE *	
29 oct.	TOLOSA	TOLOSA				FREE DAY
30 oct.	FERIAL IN TOLOSA 14:15	FERIAL IN TOLOSA 21:00 TO 22:30	SANTA CLARA 10:35-10:50	SACRED MUSIC 12:00		CHORAL MEETING 11:00-15:00 FOLKLORIC EVENT 23:00
31 oct.	FERIAL IN TOLOSA 14:15	FERIAL IN TOLOSA 21:00 TO 22:30			CHORAL MUSIC 11:00	CHORAL MEETINGS 15:00 RECEPTION IN THE TOWN HALL 22:00 CHORAL DANCE 22:00
1 nov.	FERIAL IN TOLOSA: CHORAL LUNCH 14:30	TOLOSA				CHORAL MASS 10:30 (OPTIONAL) CLOSING ACT 11:30
2 nov.	TOLOSA	TAFALLA	TAFALLA 18:00		TAFALLA 20:00	
3 nov.	TOLOSA	TOLOSA				FREE DAY
4 nov.	TOLOSA	SANTURTZI	SANTURTZI 19:30		SANTURTZI 20:30	
5 nov.						DEPARTURE

ACCOMMODATION: ZULOAGA TXIKI TFNO:65.16.09-65.00.36
CHAPERONS: OSCAR MARTIN, ASIER PEÑAGARIKANO.